

Quest for the Crown

SOURCE PACKETS

Shmuel Alef, Perakim 8-12

The Request for a King - Perek 8, Part 1

1. Radak, I Shmuel 8:2

שופטים בבאר שבע - ספר זה להודיע כי לא הלכו בדרכי אביהם שהיה הולך וסובב על הערים שלא להטריח את כל ישראל לבא אליו למשפט והם לא די להם שלא עשו זה אלא שישבו בקצה ארץ ישראל כי באר שבע היה בקצה ארץ ישראל כמו שאמר הכתוב מדין ועד באר שבע כי אלה שתיהן היה קצות ארץ ישראל ועדיין אלו היה האחד יושב בדין והאחד בבאר שבע לא היה רע אבל שניה' היו שופטי' בבאר שבע להטריח יש' לבא אליהם ולהרבות שכרן, ואמרו רז"ל בני שמואל לא חטאו אלא לפי שלא היו מחזירין בכל מקומות ישראל וישבו בבתיהם כדי להרבות שכר לחזניהם ולסופריהם מעלה עליהן הכתוב כאילו לקחו שוחד ומהם אמר חלקם שאלו בפיהם ומהם אמר מתנו' נטלו בזרוע ולפי פשט הפ' נראה שחטאו:

2. Radak, I Shmuel 8:6

(ו) ויתפלל שמואל - התפלל שתבא אליו הנבואה בענין זה מה ידבר ה':

3. Talmud Bavli, Sanhedrin 20b

מתני' ומוציא למלחמת הרשות על פי בית דין של שבעים ואחד יופורץ לעשות לו דרך ואין ממחה בידו ודרך המלך אין לו שיעור וכל העם בוזזין ונותנין לו והוא נוטל חלק בראש: **גמ'** תנינא חדא זימנא

דל^י תנא נמי ^(ב) מוציאין למלחמת הרשות אמר רב יהודה אמר שמואל יכל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך כתנאי ר' יוסי אומר יכל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו ר' יהודה אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם שנאמר שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך וכן היה רבי יהודה אומר ג' מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה רבי נהוראי אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן שנאמר ואמרת אשימה עלי מלך וגו' תניא ר"א אומר זקנים שברור כהוגן שאלו שנאמר תנה לנו מלך לשפטנו אבל עמי הארץ שבהן קלקלו שנאמר והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו

4. Rambam, Hilchos Melachim 4:1-4

<p>The king is granted license to levy taxes upon the nation for his needs or for the purpose of war. He may also fix a duty on merchandise. It is forbidden to avoid paying this duty. The king has the right to decree that if someone does not pay these duties, his property will be seized or he will be killed. These laws are derived as follows: I Samuel 8:17 states: 'You will be servants to him, the king.' Previously, Deuteronomy 20:11 states: 'They shall be subject to your levy and they shall serve you.' From this association, it is derived that the king may levy taxes and fix duties. The statutes that he establishes in these and related matters are accepted as law for all the matters mentioned in the Biblical passage concerning the king are rights to which the king is entitled.</p>	<p>רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות וקוצב לו מכס ואסור להבריא מן המכס שיש לו לגזור שכל מי שייגנוב המכס ילקח ממונו או יהרג שנאמר ואתם תהיו לו לעבדים ולהלן הוא אומר יהיו לך למס ועבדוך מכאן שנותן מס וקוצב מכס ודיניו בכל אלו הדברים וכיוצא בהן דין שכל האמור בפרשת מלך מלך זוכה בו:</p>
<p>He may also send throughout the territory of Eretz Yisrael and take from the nation valiant men and men of war and employ them as soldiers for his chariot and cavalry. Similarly, he may appoint them as his body guard and as footmen to run before him as I Samuel 8:11 states: 'He shall place them among his charioteers and his horsemen and they shall run before his chariot.' He may also take the choicest of them to be his servants and attendants as ibid.:16 states: 'He shall take... your finest young men... to do his work.'</p>	<p>ושולח בכל גבול ישראל ולוקח מן העם הגבורים ואנשי חיל ועושה מהן חיל למרכבתו ובפרשיו ומעמיד מהן עומדים לפניו ומעמיד מהן אנשים לרוץ לפניו שנאמר ושם לו במרכבתו ופרשיו ורצו לפני מרכבתו ולוקח מן היפים שבהם להיות שמשים ועומדים לפניו שנאמר ואת בחוריכם הטובים יקח ועשה למלאכתו:</p>
<p>Similarly, he may take all those that are necessary for him from the nation's craftsmen and employ them to do his work. He must pay their wages. He</p>	<p>וכן לוקח מן בעלי האומניות כל מה שהוא צריך ועושים לו מלאכתו ונותן</p>

<p>may also take all the beasts, servants, and maids that are necessary for his tasks. He must pay their hire or their value as ibid.:12-16 states: 'He will set them to plough his ground and to reap his harvest, to make instruments of war, and gear for his chariots.... He will take your servants, your maids, your finest young men, and your donkeys to do his work.'</p>	<p>שכרן ולוקח כל הבהמות והעבדים והשפחות למלאכתו ונותן שכרן או דמיהן שנאמר ולחרוש חרישו ולקצור קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:</p>
<p>Similarly, he may take wives and concubines from the entire territory of Eretz Yisrael. The term 'wives' implies women who were married with A ketubah and kiddushin; concubines, women who were not given A ketubah and kiddushin. With the act of yichud alone, the king acquires her and relations with her are permitted him. A commoner is forbidden to have a concubine. The only similar relationship is the union with a Hebrew maid servant after she has been designated by her master. The king may make the concubines which he takes to his palace cooks, bakers, and perfumers as ibid.:13 states: 'He will take your daughters to be perfumers, cooks, and bakers.'</p>	<p>וכן לוקח מכל גבול ישראל נשים ופלגשים נשים בכתובה וקדושין ופלגשים בלא כתובה ובלא קידושין אלא ביחוד בלבד קונה אותה ומותרת לו אבל ההדיט אסור בפילגש אלא באמה העבריה בלבד אחר ייעוד ויש לו [רשות] לעשות הפילגשים שלוקח לארמונו טבחות ואופות ורקחות שנאמר ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאופות:</p>

5. Abarbanel, I Shmuel 8:9

האלה שנאמרו בפרשת המלך כאן, ואם משה לא אמרו בתורה הנה לא ניתנה מצוה חרשה אחרי מותו, וכאמרו (שבת פרק י"ב דף ק"ד ע"א) אין נביא עוד רשאי לחדש בה דבר, ואיך נאמר אם כן שהיה זה מצוה כוללת למלכים נתנה על ידי שמואל? וכן כתב רלב"ג שאין המלך מותר בענינים האלה, אבל זכר שמואל מה שיעשה המלך כשיתחזק על מלכותו בכח זרועו. ואני אחשוב שקרא זה משפט המלך לא להגיד שהיה זה משפט ודין, אבל לסי שהם אמרו תנה לנו מלך לשפטינו. היה התשובה זה יהיה משפט המלך, רוצה לומר המשפט אשר יעשה לכם הוא שיגדל את כל אשר לכם, וזה להודיע שלא יעשה ביניהם המשפט אשר שאלו, אבל יקח את כל אשר להם כפי העולה על רוחו, ולזה לא אמר סתם והגדת להם משפט המלך, אבל הוסיף לומר עוד אשר ימלוך עליכם, רוצה לומר המלך אשר אתם שואלים ואשר ימלוך עליכם זה יהיה המשפט אשר יעשה ביניכם (י) וזכר שאמר שמואל את כל דברי ה' אל העם השואלים מאתו מלך, ולא אמר זה על פרשת המלך שזכר בכאן, כי אחרי זה בעת שהפיל הגורלות אמר וידבר שמואל אל העם את משפט המליכה ויכתוב בספר, אבל הכוונה בכאן לומר שהגיד שמואל אל העם את כל דברי ה' והם הדברים שזכר לא אותך מאסו וגו' ככל המעשים וגו', וכאשר הפיל הגורלות אז הודיעם משפט המלוכה, רצה לומר המשפט שעושים הילכים בעם או המשפט שנכתב בתורה בענין המלך, ומה שאמרו אל יהושע (יהושע א' י"א) כל איש אשר ימרה את פיך ימות, והותרה בזה השאלה הרביעית:

ראשון פסק הדין לדעת ר' יוסי. ופשט הכתובים לא יורה זה והוא מורה באמת כי האמת כדברי ר' יהודה שאמר זה לאיימם, לפי שהתורה לא זכרה דבר מזה בפרשת המלך שהוא היה המקום הראוי אליו, אבל אמרה (דברים י"ז כ') לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל, והוא ממה שיורה שהמלך כפי הדין וכפי התורה לא היה מותר בו הדברים

6. Ralbag, I Shmuel 8:18

(יח) וזעקתם - ואמר להם הנה יכבד עליכם זה עד אשר תזעקו לה' מכובד העול שיעמוס עליכם מלככם ולא יענה ה' אתכם כי רוח בחירתכם הביאה אתכם כל זה וענו העם כי על כל פנים הם בוחרים שיהיה להם מלך לשפטם וימשך להם מהתועלת ממנו

7. Malbim, I Shmuel 8:19

ויאמרו לא. ר"ל לא כדברך שיהיה מושל עריץ בלתי נכנע לדת התורה ומשפטיה, שזה לא יקרא בשם מלך רק בשם מושל עריץ (כי גדר המלך הוא הנבחר מן העם וגדר המושל הוא הרודה בהם בחזקה), והוא לא יהיה מושל כי אם מלך יהיה, לא אנחנו נהיה משועבדים אליו לעבדים רק יהיה משועבד אלינו להנהיג אותנו כפי חק ומשפט: